

(Vervolg van blz. 5)

Anderzijds lag het in de bedoeling eerstdaags in de drie havens in samenwerking met het Rijksstation een voorlichtingsvergadering te houden. Wij denken echter dat dit niet de gelukkigste formule is en dat het beter ware dat op een paar dagen per week gedurende een aantal weken in iedere haven zg. «ziddagen» te houden, waarop eenieder die zulks wenst individueel de nodige inlichtingen kan vragen.

Dergelijke dagen zouden worden gehouden in de drie havens en plaatsgrijpen in de burelen waarover de Rederscentrale beschikt in iedere haven. Hiervoor zou uiteraard beroep worden gedaan op het Rijksstation.

Een dergelijke formule is te verkiezen boven één enkele voorlichtingsvergadering omdat op die ene dag er steeds mensen zijn die niet kunnen komen, die dan van de informatie verstoken blijven, terwijl op zo'n vergadering de discussie steeds kan onttaarden in soms nutteloze gesprekken waaraan de reders zelf uiteindelijk weinig hebben, terwijl, volgens de formule van de ziddagen, iedereen op zijn gemak de nodige informatie kan vragen.

Wij zullen onverwijld de leden op de hoogte stellen van de verschillende data na ruggespraak met het Rijksstation.

STEEDS GEEN SCHADE-UITSPRAAK IN KWIKAFFAIRE!

Dinsdag jl. werd voor de rechtbank te Brugge nog maar eens gepleit in het geding dat de Rederscentrale heeft ingesteld tegen de fameuze Verbruikersunie die in januari 1973 — wat vliegt de tijd — de zeevisserij uitkoos als slachtoffer voor ledenwerving. Middel hier toe was de met veel tam-tam aangekondigde perskonferentie waarop met nog meer lef allerlei slogans tegen het visverbruik werden gelanceerd die omwille van het sensationeel karakter gretig door pers en andere nieuwsmedia de wereld werden ingestuurd. Het zijn trouwens diezelfde communicatiemiddelen, voorheen door de verbruikersunie misbruikt, die er thans van beschuldigd worden de hele zaak te hebben opgeschreefd.....

Hoe dan ook, de rechtbank schijnt erg verveeld te zitten met deze gelegenheid, en kan maar steeds niet de knoop doorhakken. Nadat het geval diende herpleit te worden ten gevolge van het overlijden van een der rechters, besliste zij twee maand geleden dat de Rederscentrale eerst dient te bewijzen dat er schade werd geleden vooraleer er een bedrag aan schadevergoeding wordt uitgesproken! Deze schade werd dus deze week dinsdag henleit maar ondanks tal van aangevoerde bewijsstukken volde steeds geen uitspraak. Ondanks de verminderde gemiddelde prijs voor de bewuste periode, ondanks de gevoelige grotere opvang en derhalve ook ondanks de gedaalde bijdragen ten gevolge van een en ander..... feiten en vaststellingen die voldoende kunnen worden bewezen. Men wil nog treffender bewijzen!

De visventers, winkeliers en anderen die in de bewuste zwarte dagen volgend op de feiten hun verkoop tot soms de helft en meer zagen sinken, vormen het levend bewijs van de geleden schade maar blijkbaar, en jammer genoeg, heeft niemand van hen persoonlijk klacht neergeleed en werd, voor wat de ambulante vishandel betreft, beëindigde wijze vertrouwen geschonken aan het Nationaal Verbond der Visventers dat prompt naar het voorbeeld van de Rederscentrale, wél een rechtsreding instelde. Alhoewel deze klacht als gegrond werd

beoordeeld, werd de eis voor schadevergoeding onontvankelijk verklaard omdat een beroepsvereniging niet namens haar leden schadevergoeding kan eisen. Hadden de individuele leden zulks bv. gedaan dan lagen de kansen ongetwijfeld gans anders. De Rederscentrale Productenorganisatie — dus ook niet de Beroepsvereniging VZWO — kan dit wel.

Wat er ook van zij, het is in ieder geval merkwaardig dat over het principe van het geval een beslissing uitblijft. We bedoelen hier de hoofdaanklacht waarop de Rederscentrale zich in eerste instantie had gebaseerd — en dus ook haar verdediger Mr. Heymans — nl. de onverantwoorde, niet-wetenschappelijk gefundeerde actie tegen een bepaalde sektor tengevolge waarvan tal van bij deze sektor betrokken inkomens schadelijke gevolgen hebben ondervonden. Dit zou er op neerkomen dat om het even welke drukkingsgroep ongestraft de ganse bevolking de stuipen op het lijf mag jagen zonder ernstig wetenschappelijk gefundeerd bewijsmateriaal. Minder ernstige wansmakelijke grappen werden reeds straffen uitgesproken..... En diezelfde verbruikersunie werd reeds vroeger voor gelijkaardige feiten veroordeeld! Na iedere «actie» volgt een ledenwerving.....

We begrijpen dan ook niet waarom zo gearzeld wordt en men nog meer bewijzen vergt. Het is waar, het probleem is bijzonder moeilijk en kompleks waar het gaat over 't bepalen van het schadebedrag, afgezien dan van de lagere prijzen, de meer opvang en de mindere ontvangsten aan bijdragen. Precies zoals het moeilijk is het gunstig effect van een propagandakampagne in konkrete cijfers uit te drukken.

Dat men echter blijft twijfelen aan feiten is verwonderlijk.

Een salamonsoordeel is hier misplaatst.

Recht moet zegevieren. Hopen we dat recht en wijsheid de bovenhand halen. Aan onrecht, intriges, machtmisbruik en noem maar op hebben we al meer dan ons lief is.....

ZANDWINNING UIT ZEE

Ook dit is één van de vele problemen die onze aandacht vergen.

Voor een paar maanden verschenen — eindelijk — de uitvoeringsbesluiten op de wet inzake exploratie en exploitatie van ons kontinentaal plateau. Hierin wordt bepaald waar, wie, hoe e.d.m., onderzoeken naar wat dan ook op het kontinentaal vlak mag verrichten, aan zandwinning, olieboringen enz. mag worden gedaan. Het geheel is onderworpen aan een stelsel van vergunningen. Beschreven wordt hoe de aanvragen daartoe moeten worden ingediend, welke procedure zal worden gevolgd om de vergunningen toe te kennen of af te wijzen, hoe bezwaar kan worden aangegetekend, enz.

De Rederscentrale volgt deze gelegenheid. Op haar aandringen en inzonderheid voor wat gebeurlijke zandwinning betreft, werd aangevraagd opdat het bedrijf zou worden geraadpleegd. De heer Poma, Staatssecretaris voor Leefmilieu heeft medegedeeld dat aan een studiegroep opdracht werd gegeven het probleem van de zandwinning uit zee in al zijn aspecten en gevolgen te onderzoeken en hierbij ook de zeevisserijsector te raadplegen. Bepaalde geruchten doen de ronde als zou binnenkort aan zandwinning worden gedaan in het gebied Schooneveld voor de oostkust, gebied dat druk door onze garnalenvissers wordt bewerkt.

Bevestiging daarvan kon niet worden bekomen maar in elk geval werden inlichtingen genomen en voor alle zekerheid reeds protest tegen gebeurlijke plannen aangegetekend.

HET GEVAAR VAN ONBEHENDIGE JACHTLUI

Dat duizenden en duizenden jongeren meer en meer naar avonturen en het varen met yahten aangetrokken zijn, is een feit.

Velen kopen allerlei oude brol, afgedankte kleine vissersvaartuigen, enz.

Daarenboven zijn er ook veel die zowel voor de zeilyacht als deze met motoren voortbewogen, noch technisch noch zeevaardig opgeleid zijn en bij het varen een bestendig gevaar zijn voor zichzelf en voor anderen.

Waar men in het algemeen kleine havens uitzoekt om de gevaren te ontwijken, is het gevaar bij het in- en uitvaren van een haven tot het minimum herleid, althans voor dit gedeelte.

Maar bij het uitvaren van havens zoals Oostende en Zeebrugge, is dit gevaar steeds groot en gebeuren er wekelijks aanvaringen of avonturen, waarvan de meeste steeds verzwegen worden.

Dat niet elkeen over dezelfde kam dient geschoren, is een feit.

De Nederlandse Overheid heeft met dezelfde problemen af te rekenen als de onze. Maar deze wil het probleem en de gevaren daaraan verbonden zo snel mogelijk oplossen.

OPNIEUW BEMANNINGS- PROBLEEM ?

Via de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — die slechts door bekennd maken van de vacatures bemiddelend optreedt — wordt een circulaire rondgestuurd waaruit blijkt dat de Regie voor Maritiem Transport liefst maar 50 matrozen zal recrutereren. Dit is 5 % van het totaal aantal vissers en, bij wijze van sprekend voorbeeld, ca 11 % van de Oostendse bemanning!

Voorkeur wordt immers gegeven aan vissers en dan nog aan deze tussen de 21 en 40 jaar voor het loodswezen en 21 en 50 jaar voor de regie. Kortom onze beste (jonge) krachten.

Gaat de miserie dan werkelijk weer beginnen en moet de visserij dan steeds kweekschool zijn voor andere sectoren?!

Wat baten dan de inspanningen en financiële offers die wij getroosten (zoals bv. het fonds voor scheepjongens) voor het aantrekken van jonge krachten wanneer deze achteraf aangetrokken worden door andere sectoren.

Wij hebben wel begrip voor de vrijheid van arbeid, maar kan men echt niet uit elkaars vaarwater blijven en hoeft deze aanmoediging wel. Kan niet ergens anders worden gerecru't, nu vooral men de mond vol heeft over werkloosheid!!!

En indien toch de voorkeur naar vissers gaat, waarom dan niet de leeftijdsgrens verhogen. De Regie zal echt nog goed gediend zijn met minder jonge krachten ook.

In die zin is de Rederscentrale dan ook tussengekomen bij de bevoegde overheid.

Een vaarbewijs noodzakelijk

Het ziet er naar uit, dat de 130.000 Nederlanders, die een boot bezitten, binnenkort een examen zullen moeten afleggen. De Nederlandse regering overweegt inderdaad binnen afzienbare tijd een vaarbewijs in te voeren.

Zonder zo'n vaarbewijs, zo menen de deskundigen van het ministerie van Justitie, is het thans gewoon onmogelijk iemand het varen te verbieden.

Met de vaarproef hoopt de overheid het aantal ongevallen op het water — jaarlijks ongeveer 1000 — te verminderen. Dat er niet meer zijn, is volgens haar alleen maar te danken aan de ervaring van de beroepsschippers.

De jongste tijd zou de politie op het water bovendien steeds meer gevallen van «dronkenschap aan het roer» vaststellen.

En dat is niet verwonderlijk. Wij menen de aandacht van onze Belgische bevoegde Overheid op dit belangrijk probleem te moeten vestigen in de hoop dat ook bij ons spoedig maatregelen van die aard zouden getroffen worden in het belang van alle zeevarenden en de avontuurlijk aangelegde personen.